

**ELHUNYT KISS SÁNDOR,
A BÉKÉS MEGYEI FÖLDHIVATAL NYUGALMAZOTT HIVATALVEZETŐJE
(1940–2008)**

*Ibis redibis, nunquam per bella peribis
(... elmész, visszajössz ...)*

Búcsúzni olykor még rövid időre sem könnyű, véglegesen pedig különösen nehéz, valójában lehetetlen. A búcsú, az emlékezés kényszere – legalább pár perc erejéig – mégis helyet kér magának. Talán nem is az eltávozott miatt, hiszen számára már a tér, az idő, a létezés teljesen más dimenziójából a mi földi dolgaink alighanem jelentéktelennek tűnnek.

A búcsú, az emlékezés inkább önmagunknak szóló üzenet, ha úgy tetszik: önérdék. Hogy megpróbáljuk – mintegy tanúságképpen – összefoglalni, mit is jelentett és jelent nekünk *Kiss Sándor* nyugalmazott hivatalvezető? Mit is veszítettünk az Ő eltávozásával? Miben is állt az Ő szakmai munkássága, ebből mit vihetünk tovább?

Kiss Sándor a Műegyetem elvégzése után 1965. augusztus elsejétől kezdte meg pályáját a Békés Megyei Földhivatal jogelőd intézményénél. A pályaszakas kezdetén beosztott földmérőként részt vett számos ún. klaszszikus terepi munkavégzésben, így e kor kiemelt feladatában a szerkesztési munkarészek elkészítésében. A példás, kiemelkedően precíz munkamoráljával fiatal szakemberként élenjárta pályatársaihoz képest. A vezetői számítottak szakmai éleslátására, így a kezdeti gyakornoki időszak tanulóévei után fontosabb és súlyosabb szakmai kihívások megoldását bízták rá. A feladatok kiváló abszolválását jelzi, hogy 1970-ben, majd 1974-ben is a Térképészet Kiváló Dolgozója címet érdemelte ki. 1979. október 6-tól a Békés Megyei Földhivatal hivatalvezető-helyettese, majd 1981. január 1. napjától nyugdíjba vonulásáig hivatalvezetőként tevékenykedett.

1983-ban Kiváló Munkáért elismerésben részesült. Az 1987. évben az 1969-ben alapított, a méltán híres mérnök-előd, a számtalan geodéziai alpmű alkotójá-

ról elnevezett Fasching Antal emlékérmét kapta meg. 2001-ben megkapta az 1958. évben alapított, Ugray Sándor szobrászművész által testet öltött Lázár Deák emlékérmét. A szakmai munkásságának jelentős elismerése volt, amikor 2006. március 15-én a köztársasági elnöktől átvehette a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjének kitüntetését.

Órá gondolván leginkább az a kézenfekvő, hogy személyében a földügyi hivatás kiemelkedő képviselőjét méltassuk, aki a hosszú évek átfogó tapasztalatai és kiváló képességei alapján első volt a földügyi műszaki és technológiai, de különösen az informatikai fejlesztés szakterületén. Az ismeretek birtokában a korábbi szakmai értékek megőrzésének szem előtt tartásával a hivatali életben a napi gyakorlat szintjére konvertálta a tudást. Szakmai műveltsége, humanitása a közösségi összetartozás és önazonosság értékeit is magába foglalta.

Hosszasan lehetne még méltatni Őt, mint hivatása nagy hatású képviselőjét. Ám *Kiss Sándor* nem csak kiváló szakember, hanem magával ragadó személyiség is volt. Mint vezető azok közé tartozott, aki ösztönzött bármilyen egyéni kezdeményezést. Bátor volt, önértetes és következetes, aki elveihez minden időben hű maradt, aki véleményét, meggyőződését minden időben nyíltan és következetesen vállalta.

Pár nappal halála előtt még nyugdíjasként számtalan tervet kovácsolt. Többszörösen is jellemző volt Rá ez az önmeghatározás. Egyrészt mutatja, hogy sosem volt álszerény, vagy álszent. Akárhon megjelent, megnyilvánult, figyelmet keltett maga iránt. Azért is jellemző Reá ez az önmeghatározás, mert nagyon pontos és találó volt, valódi iskolateremtője volt hi-

vatásának, ezen túlmenően pedig magával ragadó, maga köré tanítványokat gyűjtő volt.

A kérdés most már csak az, hogy hogyan közelíthető meg egy ember szelleme, aki emberként a szakma nobiliseként gazdag színeket teremtett a szakmai műhelyben. A válasz adekvát: nincs eleje, sem vége az alkotói periódusnak...

Távoztával talán az igazán nagy formátumú, pontosan mérlegelő ember „tartása” fog leginkább hiányozni. Ami lehet, hogy manapság kiveszében van, de ami nélkül – és ez is az Ő érvényes tanításainak egyike – emberhez méltó, igazán emberi élet aligha élhető. Legalább is itt, a világnak ebben a szegletében.

Egy „ember” végső megítélésekor az itt maradtak számára az erények adnak támaszt, folytatni a munkát, hozzátenni minden olyan saját tudást, képességet, ami hízalja a patinát az örökségen.

Hivatalvezető Úr, Kedves Sanyi! Sokat jelentettél, és sokat jelentesz nekünk. Mindig velünk maradsz! Nyugodj békében!

*A Békés Megyei Földhivatal
valamennyi munkatársa*

*

TISZTELT GYÁSZOLÓ CSALÁD ÉS ROKONOK! BÚCSÚZÓ BARÁTOK, PÁLYATÁRSAK!

Kedves Sanyi!

Fájó szívvel, gyászolva állunk és tisztelgünk ravatalod előtt. Búcsúztatunk és méltatunk Téged az országon minden szögletéből.

Szakmánk országSZerte ismert, a földügyet Békés megyében képviselő és irányító, a szakma iránt egy életen át hű, érte harcosan kiálló kollégánk voltál. Aktivitásban, szellemben, emberségben és fizikailag is 2 ½ évtizeden át kiemelkedő tagja a földügyi szakigazgatás irányítói testületének, a földhivatalvezetői gárdának.

Tisztelt Búcsúzó Gyülekezet!

Kiss Sándor 1940. október 18-án született itt Sarkadon. Iskolái elvégzése után 1965. augusztus 1. napjától dolgozott a Békés Megyei Földhivatalnál, mint okleveles földmérő mérnök. 1979. október 6-tól hivatalvezető-helyettesi megbízást kapott, majd 1981. január 1. naptól a Békés Megyei Földhivatal hivatalvezetője volt egészen nyugdíjba vonulásáig, 2 ½ évtizeden át! Emellett 30 éven át igazságügyi szakértőként is tevékenykedett. 1976-ban geodéziai

automatizálási, majd '96-ban térinformatikai szakmérnöki végzettséget is szerzett.

Folyamatos képzéssel és önképzéssel szerzett szakismerete, vezető- és szervezőkészsége segítette elő, hogy a Hivatal a kiemelkedő fontosságú és rendkívüli munkaterhet jelentő feladatait határidőre és jó minőségben végezhesse el. Élén járt a földhivatalok között. Tapasztalatai és kiváló képességei alapján kiemelkedő szerepe volt a földügyi szakigazgatás műszaki és technológiai, különösen az informatikai fejlesztésében.

Aktív, hangadó és eredményes részese volt – kollégáival együtt – a magyarországi digitális alaptérképi, DAT elnevezésű szabvány és szabályzatok bevezetésének, a kataszteri térképek digitális változata létrehozásának. Köszönet érte.

Kollégáit külföldi kapcsolatokba is belevitte a Csíkszeredai Kataszteri Hivatallal való együttműködésbe, az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság összejöveteleire és más külföldi viszonylatokban ismeretek szerzésére. A szakmai utánpótlás neveléséből is kivette részét óraadóként, gyakorlati oktatóként a szakközépiskolában.

Szakmai-társadalmi tevékenysége töretlen volt. Pályája elejétől tagja volt az Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság akkori jogelődjének, a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek. Annak tevékenységét megyei szinten szervezte és két évtizedig volt Társaságunk területi csoportjának elnöke. Nevéhez fűződik Társaságunk 1982. évben Szarvason, majd 1998. évben Békéscsabán rendezett két emlékezetesen sikeresen vándorgyűlése.

Pályája során 1970-ben és 1974-ben a Térképészet Kiváló Dolgozója címet érdemelte ki, 1983-ban Kiváló Munkáért elismerésben részesült, 1987-ben Fasching Antal díjat kapott, 2001-ben a Lázár Deák Emlékéremet ítéltek neki. 2006. március 15-én nyugdíjba vonulása alkalmából a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését vehette át a Magyar Köztársaság elnökétől.

A Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság által részére adományozott Lázár Deák emlékérem átadási ünnepségén, Társaságunk közgyűlésén ritkaságszámba menő vallomásaival mondott köszönetet a kollégák adományozó döntéséért. Ez a vallomás Kiss Sándor mélyen humánus személyiségét és elkötelezett gondolkodását mindannyiunk számára példaként állítható módon mutatta be. Ezt, a Geodézia és Kartográfia szaklapunk 2001/7. számában is közzétett, és sokak által magasztalva emlegetett vallomást Búcsúzó Gyülekezetünknek és az utókornak most, a búcsúzás órájában is figyelemébe ajánlom.

Kedves Sanyi!

Örökre eltávoztál valós világunkból. Szellemed már a túlvilágé, tested az enyészeté. Emléked azonban megmarad munkatársi és baráti szívünkben.

Emlékedet hordozzák eredményeid, híred és azon emberi kapcsolataid, amelyek beosztottaid körében a Békés Megyei Földhivatalban, az országban Veled együtt irányító földhivatalvezetők és FÖMI vezetők körében, az FVM irányító hatóságnál, a földmérői-

földügyi szaktársadalom kereteiben és a vállalkozói körökben születtek.

Búcsúzom Tőled az Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Földügyi és Térinformatikai Főosztálya, a földhivatalvezetők, a Földmérési és Távérzékelési Intézet, a Nemzeti Kataszteri Program Kht. és szakvállalataink nevében.

A túlvilágon majd újra találkozunk. Addig is: Búcsúzom Tőled.

Dr. Mihály Szabolcs

GONDOLATOK A TÉRINFORMATIKA RENESZÁNSZÁRÓL¹

Az EU INSPIRE irányelve előremutatóan jó példát ad a világnak is arra nézve, milyen szabályozási környezetben építhetők ki a helyi, nemzeti és régió szintű téradat infrastruktúrák és szolgáltatások az interoperabilitás elve figyelembevételével. A megvalósítás ütemterve jelenleg 2019-ig szól. Kérdés, hogy ezt a kormányzatok számára előírt ütemet mennyiben befolyásolják és írják felül a szédületesen fejlődő technológia, az innovatív versenyszféra eredményei és a fenntartható fejlődés érdekében felismert közös cselekvési programok igényei.

A környezetvédelem egy első, kiemelt célkitűzés volt a megvalósítást tekintve, de tévedés lenne azt hinni, hogy a tematikus alkalmazási területek nem terjeszthetők ki bármely más irányban.

A térinformatikai alkalmazások fejlődési irányait tekintve *a természeti és épített emberi környezet tér-idő dimenziójában* az INSPIRE irányelv I–II. függelékében felsorolt alapadatkörök alapvetően szükségesek.

A klasszikus térképészeti és tematikus térképészeti célú (mezőgazdasági, környezetvédelmi, meteorológiai, erőforráskutatási stb.) felhasználásokban az elmúlt évtizedekben egyre inkább előtérbe került a távérzékelési/földmegfigyelési technológiák, a műholdas helymeghatározás és navigáció, az Internet igénybevétele, továbbá a téradat infrastruktúra és szolgáltatásainak együttes alkalmazása.

Követelménnyé válik nem csak a *határokon átnyúló*, folytonos adatrendszerek kezelhetősége és megjeleníthetősége, de hasonló jelentősége van az adatok kezelésében a szimuláció, modellezés és operatív feladatmegoldások számára, *a belső terek (épített környezeti belsők, felszínalatti terek) és a külső tér,*

a természeti környezet között a folytonos átjárhatóság biztosításának.

Mindenekelőtt a versenyszférában ígérnek látványos fejlődést az ipari, kereskedelmi, közműépítési és karbantartási, közlekedési és szállítási, készletezési és logisztikai alkalmazások folyamatosan növekvő igényei. A környezeti és természetvédelmi hatásvizsgálatok, valamint a fenntartható fejlődést elősegítő, a globális kérdések megválaszolásához szükséges, tudományosan megalapozott és innovatív módszertani eszközök alkalmazása elengedhetetlen az intézkedések és politikák tervezése, végrehajtása és ellenőrzése során. A térinformatika a döntések előkészítése mellett az ismeretátadás és tudatformálás terén is nélkülözhetetlen eszközzé válik. Igaz ez az eddigieknél hatékonyabb *e-kormányzás* majd az információs társadalom minden résztvevője számára. Különösen nagy jelentősége van a katasztrófavédelem, a sürgősségi ellátó és a legkülönbözőbb védelmi rendszerek rendszerek hatékonyabb működtetésében. Az elmúlt 20 évben felgyorsult az intelligens rendszerek kifejlődése, mint pl. az intelligens közlekedés (ITS). Sorra megjelennek a kereskedelemben az ellátási láncok intelligens elemei a beszerzéstől a készletgazdálkodásig, vagy az EU országokban jogszabályilag is előírt, az élelmiszerbiztonságot fokozó jószág- és termékazonosítás gyakorlata, amely lehetővé teszi a termékpálya követést az előállításától a fogyasztásig, kielégítve a hatékony termék-, és fogyasztóvédelem által támasztott igényeket, szem előtt tartva a termelők igényeit is (pl. földrajzi eredetvédelem).

A logisztikai feladatmegoldások igényei azzal adnak soha nem látott lökést a térinformatikai alkalmazásoknak, hogy időközben széles körben bevették, illetve megvalósíthatók a *tárgyak, termékek, élőállat és személyek egyedi azonosítása, helyzetük időben folyamatos vagy eseti nyomon követése.* Az

¹ HUNAGI Napló 2008. április 7-i bejegyzése nyomán (<http://hunagi8.blogspot.com>)

adatok és információk gyűjtésének technikája a kezdeti vonalkódos technikáktól kezdve a passzív és aktív rádiófrekvenciás egyedi azonosítók (RFID) keresztül mára már akár a beültetett morzsák, illetve szélső esetben – és jogi felhatalmazás esetén például – a bűnüldözésben és vagyonvédelemben alkalmazható RFID porok alkalmazásáig terjedhet. Az adatintegráción, az elemzésen és értékelésen nyugvó döntések elvben képesek a gazdasági élet folyamatait nyomon követni, a környezet és ember kölcsönhatását egyre mélyebben elemezni, amely a közegészségügy számára is új távlatokat nyit. Az adatgyűjtést az egyedi azonosítást és követést lehetővé tevő elektronikus technológiák, köztük a megfelelő érzékelő, megfigyelő és mérőrendszer hálózatok sokasága támogatja és szolgálja ki már ma is. Az érzékelők végső soron az emberi érzékszervek mindegyikét képesek szimulálni, míg a beültetett vagy viselt elektronikus azonosítók előbb egyfajta csatlakozó felületet biztosítanak a személyek és a számítógépes hálózatok között, majd várhatóan egyre inkább kiterjedt biometriai képességekkel ellátva megvalósítható a környezet és ember remélhetően az egyén által mindenkor felügyelhető interaktív kapcsolata. Egyedül 2002-ben az elsőként piacra lépni készülő beültetett azonosítókat gyártani képes japán cég számára 70–100 milliárd dolláros üzletet prognosztizáltak a piackutatók. A lehetőségek a személyiségvédelmi és etikai kérdések sokaságát vetik fel. A cég akkor vissza is lépett a bevezetéstől. A mobiltelefon, a térfigyelő rendszerek és számos más potenciális személyérzékelő által gyűjtött információt a jog ma is csak korlátozottan engedélyezheti felhasználni, bár a biztonságtechnika és egyéb alkalmazási területen jogszzerű körülmények között mára már viselt egyéni azonosítókat is alkalmaznak. Mindenesetre paradigmaváltásnak leszünk hamarosan tanúi; *a térinformatika egyre inkább kiterjed a mozgásban lévő valós világ tárgyaira, jelenségeire vonatkozó adatok gyűjtésére, feldolgozására, megjelenítésére is, ahol már a termék, élőállat-, tárgy- és személyazonosítók és érzékelőhálókat révén az Internethez hasonlítható forradalmi jelentőségű új eszköz kerül a fejlesztők, szolgáltatók és végfelhasználók kezébe.*

Egy egyszerű példa: a daru-logisztikában a mozgató rakományok helyszínre szállítása, készletezése, az emelési útvonal végpontjainak (megfogás-elengedés) ismerete számára a 3D modellek nélkülözhetetlenek. Még nagyobb kihívást jelent egy üzemi területen nagyszámú daruszerkezet munkájának térben-időben való összehangolása, vagy egy multimodális konténer-átrakó telep zavartalan működésének biztosítása.

A logisztikai lánc működési hibája egy rendszer teljes fennakadásához vezethet, ahogy ez 2008. április elején a Heathrow repülőtér másfél milliárd fontba kerülő frissen átadott terminálja esetében is történt. A térinformatikával támogatott logisztikai rendszer a folyamat teljes időben-térben való szabályozottságát és felügyeletét biztosítja.

2008. április 15-én az ipari, kereskedelmi, közlekedési alkalmazásoknak egy szűkebb keresztmetszetét mutatták be az első MLBKT-HUNAGI „Tér és idő a logisztikában” témakörű konferencia előadásai. A rendezvényt a szervezők reményei szerint a jövőben minden tavasszal további konferenciák követnek az alkalmazási szféra minden jelentős hazai, régióbeli szereplőjének részvételével.

HUNAGI lépést kíván tartani a paradigmaváltással: amellett, hogy kezdetől fogva szakmai partnerségben van alapító tagszervezeteivel a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társasággal (www.mfttt.hu), a Neumann János Számítógéptudományi Társasággal (www.njszt.hu), valamint a Magyar Földrajzi Társasággal (www.mft.hu), 2005 óta stratégiai együttműködést ápol a Magyar Tartalomipari Szövetséggel (<http://www.matisz.hu/>), alapító tagja az ITS Hungary intelligens közlekedési rendszerek egyesületével (<http://www.itshungary.hu/>) és együttműködési megállapodást kötött a Magyar Logisztikai Beszerzési és Készletezési Társasággal (<http://www.mlbt.hu/>). Ez a nagyfokú és kiterjesztett interdiszciplinaritás ösztönzőleg hat a HUNAGI térinformatikai közössége számára új piacok feltárására, szinergiát adó innovatív megoldások bevezetésére az Európai Gazdasági Tér határain belül és azon kívül. Az Internetet 2008 januárjában már több mint 1300 millió embert, vállalkozást, intézményt, oktatóhelyet kötött össze. Rohamléptekben halad a mobil eszközök bevezetése is, hiszen egyedül Indiában napi 1 millió mobiltelefon eladással számolnak ebben az évben. A helyfüggő szolgáltatások területén így a kis- és közepes vállalkozások jó megoldásai (megfelelő együttműködési készség és tőketámogatás esetén) rövid idő alatt az egész világon elterjedhetnek. A lényeg, hogy nem is a térinformatikáról kell beszélni, mert ha a téradatok felhasználó barát módon hozzáférhető (az INSPIRE irányelvben rögzített elvek tekintetbevételével), a mögöttes technikákra csak kevesen kíváncsiak. A Google Earth termékét felhasználók száma több száz millió, viszont elenyésző része hallott a térinformatikáról. A Google sem térinformatikáról beszél, hanem annyit mond, hogy az információk földrajzi hely szerinti szervezése elvét követik. A szolgáltatás vagy a termék kell, hogy keresett legyen a napi élet körülményei között, legyen szó szórakoztatásról vagy

életmentésről. A paradigmaváltás okán szervezett tudatformálásra is igény van az ismeretközvetítéssel foglalkozó akadémiai kutatóhelyek, fejlesztő intézmények tudásközpontok, oktatási intézmények, a kormányzati és versenyszféra összefogásával, és az önkéntes és elhivatott civil szervezetek közreműködésével. A versenyképességet, foglalkoztatottságot is befolyásoló lépéskövetés, illetve felzárkózás ezen a területen csak kellő koordinációval és kooperációban valósítható meg időben.

Dr. Remetey-Fülöpp

A GEO-BAN BEFEJEZŐDTEK A 2008. ÉVI ZÁRÓVIZSGÁK

A Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Karán a 2007/2008-as tanév záróvizsgáit a nappali és levelező tagozatos földmérő, földrendező, a nappali tagozatos ingatlan-nyilvántartási szervező szakos hallgatók számára 2008. június 23-án és 24-én, a levelező tagozatos ingatlan-nyilvántartási szervező szakos hallgatók számára pedig június 30-án és július 1-én rendezték. A Záróvizsga Bizottságok munkája *Prof. dr. Bácsy László* egyetemi tanár, *Prof. dr. Kosztka Miklós* egyetemi tanár, *dr. Gelencsér József*, a Közép-Dunántúli Regionális Hivatal vezetője, *Prof. Emer. dr. Szabó Gyula* főiskolai tanár, *dr. Fehér Ferenc*, a Legfelsőbb Bíróság tanácsvezető bírója, *Horváth Gábor*, az FVM főosztályvezetője és *dr. Lóránt Zoltán*, az Állami Számvevőszék főigazgatója elnökletével, valamint a szakma jeles személyiségeinek részvételével zajlott. A bizottságok tevékenységét rögzítő jegyzőkönyvek tanúsága szerint a szakdolgozati témák szé-

les skálát ölelnek fel, korszerű technológiák alkalmazásával készültek. Az értékelések alapján hallgatóink megfelelő tudással, kellő szakmai felkészültséggel állhatnak munkába.

Nappali tagozaton végzett hallgatóink:
Földmérő mérnöki oklevelet kaptak
mérő szakirányban

Faragó Csaba
Fehér Balázs
Jankó László

Palló Gábor
Németh Anikó
Sebes Kornél

Földmérő mérnöki oklevelet kaptak
térinformatika szakirányban

László Gergely
Mácsai Attila

Földrendező mérnöki oklevelet,
illetve tanúsítvány kaptak rendező szakirányban

Gáspár Gábor
Kisdaróczi Zsófia
Németh Róbert
Susóczki Gábor
Szadmári Eszter

Szász Győző
Szpisják Dániel
Vida Lajos
Wachtler Barbara

Ingatlan-nyilvántartási szervező oklevelet kaptak

Csulik Nikolett Diána
Hencz Melinda
Homlok Gabriella
Joó Ferenc
Kupits Anikó

Magyar Zoltán
Márk Eszter Brigitta
Szabó Ildikó
Szalai Nikoletta

Az oklevelek átadása Székesfehérvár Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalában, a Kari Tanács ünnepi ülésén történt

Levelező tagozaton végzett hallgatóink:

Földmérő mérnöki oklevelet,

illetve tanúsítványt kaptak mérő szakirányban

<i>Bschaden Szilvia</i>	<i>Kovács Sándor</i>
<i>Éber Péter Ákos</i>	<i>Németh Zoltán</i>
<i>Gombár Árpád</i>	<i>Nyári Tamás</i>
<i>Hajtman András</i>	<i>Ozsvárt Attila</i>
<i>Juhász Szabolcs</i>	<i>Matejcsok Éva</i>
<i>Kókai Károly</i>	<i>Poós Viktor</i>
<i>Koncz Károly</i>	<i>Vékony Zsolt</i>

Földmérő mérnöki oklevelet,

illetve tanúsítványt kaptak

térinformatika szakirányban

<i>Antalóczi Zoltán</i>	<i>Varga Róbert</i>
<i>Árendás Márk Tibor</i>	
<i>Somogyi Zoltán</i>	<i>Vaspöri Gábor</i>
<i>Tolnai Katalin</i>	<i>Váradai Attila</i>

Földrendező mérnöki oklevelet kaptak

rendező szakirányban

Csallos Petra Mária

Kocsis Jánosné

Romsics Gabriella

Ingatlan-nyilvántartási szervező oklevelet

illetve tanúsítványt kaptak

<i>Báles Andrea</i>	<i>Golubné Weninger Éva</i>
<i>Balla Gabriella</i>	<i>Gyöngyösi Csaba Árpádné</i>
<i>Békési József</i>	<i>Halászné Borsos Hajnalka</i>
<i>Bene Róbertné</i>	<i>Hegedős János</i>
<i>Bira Béláné</i>	<i>Herczeg Zoltánné</i>
<i>Bobonka Erzsébet Mária</i>	<i>Hermann Ernő</i>
<i>Bodor Hajnalka</i>	<i>Hlatky Zsolt</i>
<i>Bognárné Sándor Ibolya</i>	<i>Horváth Attila</i>
<i>Bolváriné Olasz Katalin</i>	<i>Horváth Márta</i>
<i>Czégi Melinda</i>	<i>Iski Zsuzsanna</i>
<i>Czingráber Nóra</i>	<i>Jakus Gyuláné</i>
<i>Dávid Anita</i>	<i>Jobbágy Károlyné</i>
<i>Dékány Éva</i>	<i>Károlyi Mihályné</i>
<i>Dékánné Bartók Eleonóra</i>	<i>Kátai Istvánné</i>
<i>Dudásné Bagó Edit</i>	<i>Kemény Zoltán</i>
<i>Erdélyi Andrea</i>	<i>Kissné Ángyás Rita</i>
<i>Erős Tamás</i>	<i>Kovács Attila</i>
<i>Farkasné Kaposváry Andrea</i>	<i>Kovács Nikoletta</i>
<i>Fehér Krisztina Mária</i>	<i>Kovács Szilvia</i>
<i>Felhalminé Jakus Gabriella</i>	<i>Kovács Tiborné</i>
<i>Forró Anett</i>	<i>Kovácsné Kovács Edit</i>
<i>Fülöp Károlyné</i>	<i>Krizsek Lajosné</i>
<i>Geiger Gizella</i>	<i>Kummer Mónika</i>

Kuzma Lászlóné
Ludvig Lászlóné
Lukács Marianna Andrea
Maliné Markhard Tímea
Mátéffy Éva
Mayerffyné
Pocsi Tímea Eszter
Nagy Gábor
Nagné Kránicz Szilvia
Németh Ágnes
Németh Andrásné
Németh Anna
Németh Titanilla
Orosváriné Bocz Tünde
Orvos-Nagyné
Ókrös Katalin
Ötvös Edit
Padosné Vigh Annamária
Pál Gábor Zoltán
Peszlen Mónika
Raskovics Lyubica

Roben Noémi
Rövid Anita
Sárközi Zsuzsa
Schilling Enikő
Szokolczai Csaba
Szatmári Károly
Sztancsikné
Garajszki Ágnes
Szummerné
Porkoláb Judit
Szűcsné Garami Andrea
Takácsné Borbórá Éva
Tóth Gyöngyi Róza
Turi Géza
Újvári Adél
Várnokiné Deák Éva
Velikán Izabella
Vigh Szabolcs
Villányi László
Vukné Molnár Krisztina

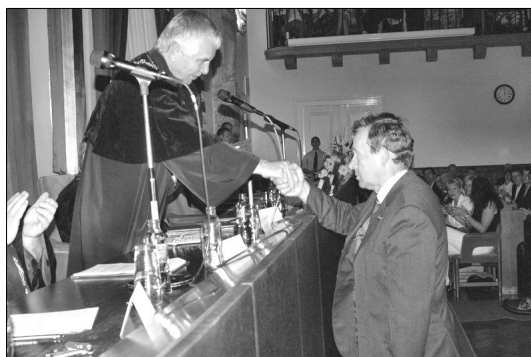
A végzett hallgatók közül rektori dicséretben részesült *Csulik Nikolett* és *Tolnai Katalin*, dékáni dicséretet kapott *Márk Eszter Brigitta*.

A hagyományoknak megfelelően az egyetem és a kar ekkor jutalmazza a kimagasló oktatói, illetve egyéb tevékenységük folytán arra érdemes kollégáinkat. Ez alkalommal GEO Emlékérmeket vehetett át *dr. Ágfalvi Mihály* főiskolai tanár, a GEO volt főigazgatója, Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott *dr. Tánczos Lászlóné* a kar könyvtárának koordinátora, és Rektori dicséretben részesült *Csordásné Marton Melinda* főiskolai adjunktus, valamint *Tarsoly Péter* intézeti mérnök.

Valamennyi kitüntetettnek szívből gratulálunk.

Végzett mérnök és igazgatásszervező szakember kollégáinknak szakmai sikereket és magánéletükben sok boldogságot kívánunk.

Balázsik Valéria

Dr. Ágfalvi Mihály átveszi a GEO Emlékérmeket

ÁLLAMVIZSGA AZ ELTE TÉRKÉP-TUDOMÁNYI ÉS GEOINFORMATIKAI TANSZÉKÉN

2008 június 24–25-én államvizsga keretében számoltak be diplomamunkájukról és szakmai tudásukról a Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszék végzős hallgatói. Az államvizsga-bizottság tagjai a térképész szakma jeles képviselői és a tanszéki oktatók voltak.

A vizsgán jelen lehettek a volt és jelenlegi hallgatóink is, mivel az államvizsga nyílt.

Az alábbi témákban készültek a diplomamunkák:

Andóczy-Balog Tamás: A Tokaji Borvidék turisztikai célú térinformációs rendszerének kidolgozása
Témavezető: *Elek István* docens

Balázs Dávid: Az Európai Unió NUTS 2-es régióinak térinformatikai feldolgozása
Témavezető: *Elek István* docens

Erdélyi Hanna: Tengerek határai – A Világtenger terület-lehatárolási rendszereinek összehasonlítása és térinformatikai feldolgozása
Témavezető: *Márton Mátyás* habilitált egyetemi docens, *Gede Mátyás* tanársegéd)

Juhász Linda: Az inka kultúra ismeretterjesztő atlasza
Témavezető: *Jesús Reyes Nunez* docens)

Kollár Szilvia: A térinformatika gyakorlati alkalmazása a természetvédelemben
Témavezető: *Martin Döpke* Dipl.-ing. (WWF-Auen-Institut, Rastatt), *Elek István* docens)

Major Ildikó: Térbeli adatok elemzése digitális domborzatmodell segítségével
Témavezető: *Elek István* docens

Ruzsa Ágnes: Magyar iskolai földrajzi atlaszok tematikus térképeinek vizsgálata
Témavezető: *Jesús Reyes Nunez*)

Salamon Márk: Alpi gleccserek olvadásának térinformatikai feldolgozása és vizualizációja archív térképek alapján
Témavezető: *Székely Balázs* tudományos főmunkatárs

Takács Zoltán: A Lewis és Clark expedíció bemutatása webes felületen
Témavezető: *Jesús Reyes Nunez* docens

A jelöltek mindegyike magas színvonalon és szép kivitelben készítette el dolgozatát. A dolgozatok a tanszék könyvtárában megtekinthetők.

Minden diplomázónak gratulálunk és további sikereket kívánunk!

Verebiné dr. Fehér Katalin

A végzősok csoportja (balról jobbra): Juhász Linda, Balázs Dávid, Kollár Szilvia, Erdélyi Hanna, Salamon Márk, Major Ildikó, Andóczy-Balog Tamás, Ruzsa Ágnes, Takács Zoltán

KITÜNTETÉSEK

*

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter javaslatára a Magyar Köztársaság elnöke 2008. augusztus 20. alkalmából a

Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt
kitüntetésben részesítette

Albrecht Sándor urat, a Veszprémi Körzeti Földhivatal vezetőjét, a földügyi szakigazgatás területén hivatalvezetőként kifejtett több évtizedes kiemelkedő munkája elismeréseként, valamint 60. életének betöltése alkalmából.

Albrecht Sándor 1975. október 1. óta dolgozik a Veszprém Megyei Földhivatalban. 1981. augusztus 15-ig mezőgazdasági szakigazgatási és földminősítési feladatokat látott el, mint mezőgazdász.

Szakmai felkészültsége, rátermettsége és szorgalma alapján, 1981. június 16-án a Veszprémi Járási és Városi Földhivatal hivatalvezetőjévé nevezték ki. Jelenleg is hivatalvezetőként dolgozik.

Vezetői tevékenységéhez köthető Veszprém körzet ingatlan-nyilvántartásának teljes informatikai átalakítása, a részarány tulajdonú földek kiadása, illetőleg a kárpótlás földhivatali hatásainak kezelése, Veszprém város és Gyulafirátót község térképi és ingatlan-nyilvántartási összevonása, a körzet települési külterületi vektoros térképeinek elkészítése, a digitális térképezések és az azzal összefüggő ingatlan-nyilvántartási átalakítások.

Mindent megtett azért, hogy Veszprém – mint megyei jogú város és a hozzátartozó körzet, amely idegenforgalmilag is frekventáló terület – ingatlan-nyilvántartása, földügyi igen rövid idő alatt konszolidálódjanak. Kiemelkedő szerepe volt abban, hogy sikerült felszámolni hivatalában az ügyirathátralékokat és az ügyintézés hosszú évek óta a törvényi határidőkön belül történik. Áttekintő, előrelátó, kezdeményező és szervező készsége földhivatalvezetői minőségében nagyban hozzájárult körzete földügyi szakigazgatásának eredményességéhez és annak folyamatos szinten tartásához.

A megnövekedett követelményeknek eleget kívánt tenni, ezért a növénytermesztési üzem-mérnök végzettsége mellé 2002-ben a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Karán földügyi informatikus felsőfokú végzettséget szerzett.

Munkavégzésére minden területen a földhivatali érdekek képviselője, a szorgalom, a pontosság, a megbízhatóság és a segítőkészség a jellemző.

Eddigi eredményes munkájáért 1980-ban MÉM Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesült;

Wolf Ferenc urat, a Somogy Megyei Földhivatal földmérési ügyintézőjét, szakfelügyelőt a földügyi szakigazgatás területén kifejtett több évtizedes kiemelkedő munkája elismeréseként, valamint nyugállományba vonulása alkalmából.

Wolf Ferenc úr a Somogy Megyei Földhivatal földmérési szakfelügyelője.

1969. március 5-én szerzett földmérő szaktechnikusi oklevelet a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Felsőfokú Földmérési Technikumban. 1969. április 1. napjától kezdett dolgozni a Somogy Megyei Földhivatal jogelődjénél, mint földmérési ügyintéző. Az 1977. évben üzemmérnöki oklevelet szerzett a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai karán.

1975. évben földügyi szakigazgatási vizsgát, majd a 2000. évben közigazgatási szakvizsgát tett. 1998-ban eredményesen vett részt az Nemzeti Kataszteri Program Kht. szervezésében tartott DAT továbbképzésen.

Pályájának első éveiben elsősorban nagyméretarányú felméréseket végzett, majd hosszú éveken keresztül az egységes ingatlan-nyilvántartás szerkesztésének alapját képező nagyméretarányú felmérések állami átvételi vizsgálatát és állami átvételét végezte, illetve irányította magas szakmai színvonalon, odaadó lelkiismeretes munkával. A későbbiekben, több évig látta el a megye földmérési szakfelügyeletét, és végezte I. fokú földmérési tárgyú államigazgatási határozatok felülvizsgálatát, 1993-ban történt megyei földmérési osztályvezetői kinevezéséig.

Osztályvezetőként kiemelkedően szervezte meg a kárpótlás földmérési munkarészeinek árverésre történő előkészítést, kapcsolattartást a Kárpótlási Hivatallal, majd a földhivatali és vállalkozók bevonásával történt kitzúási, birtokbaadási munkákat. Osztályvezetői megbízatásának 2001-ben történt megszűnését követően DAT szabályzat szerint újfelmért települések állami átvételi vizsgálata és átvétele mellett az államigazgatási határozatok felülvizsgálatát végezte, II. fokú döntései a bírósági felülvizsgálatok során megalapozottnak bizonyultak. Feladata 2007. január 1-jétől megyei földmérési szakfelügyelői teendők ellátásával bővült.

Ügyintézőként, vizsgálóként, szakfelügyelőként komoly szakismeretre tett szert. Megyei osztályvezetőként megismerte a földhivatali munka minden területét. Mint megyei szakterületi vezető, szakfelügyelő, határozott álláspontot képvisel szakterületi kérdésekben. Intézkedései célratorók, jogszerűek. Kiemelkedő színvonalon látja el földhivatal földmérési tárgyú államigazgatási határozatainak felülvizsgálá-

tát, perekben való képviselétét. A körzeti földhivatalok szakmai irányításában következetes, határozott.

Emberi magatartása kiváló, munkatársaival való kapcsolata jó. Beosztottjai tisztelik, szakismeretét elismerik, jó munkáját rendszeresen ismerték el jutalmakkal.

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 2008. augusztus 20. alkalmából

Életfa emlékplakett Bronz fokozatával
tüntette ki

Ihász Margit asszonyt, a Csongrád Megyei Földhivatal nyugalmazott titkárnőjét, valamint

Dr. Posztós József urat, a Szegedi Körzeti Földhivatal nyugalmazott hivatalvezetőjét.

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 2008. augusztus 20. alkalmából

Miniszteri Elimerő Oklevél
kitüntetésben részesítette

Bálinti Béla urat, a Komlói Körzeti Földhivatal hivatalvezetőjét;

Beregzászi Pál urat, a Békés Megyei Földhivatal nyugállományba vonuló földügyi osztályvezetőjét;

Borbíró Lászlóné asszonyt, a Szeghalmi Körzeti Földhivatal nyugállományba vonuló ingatlan-nyilvántartóját;

Forgács Sándorné asszonyt, a Debreceni Körzeti Földhivatal nyugállományba vonuló ingatlan-nyilvántartási ügyintézőjét;

Kálmán Jánosné asszonyt, a Kecskeméti Körzeti Földhivatal hivatalvezetőjét;

Litkei Sándorné asszonyt, a Jászberényi Körzeti Földhivatal ingatlan-nyilvántartási ügyintézőjét;

Liziczainé dr. Galavics Krisztina asszonyt, a Győri Körzeti Földhivatal hivatalvezetőjét;

Nagyné Roskó Judit asszonyt, a Nógrád Megyei Földhivatal humánpolitikai főelőadóját;

Pazonyi Ferencné asszonyt, a Debreceni Körzeti Földhivatal nyugállományba vonuló ingatlan-nyilvántartási ügyintézőjét;

Rácz Éva asszonyt, a Debreceni Körzeti Földhivatal nyugállományba vonuló földmérési ügyintézőjét, vezető-főtanácsost;

Sarbak Tamás urat, a Pécsi Körzeti Földhivatal osztályvezetőjét;

Dr. Schock László urat, a Földmérési és Távérzékelési Intézet, Jogi és Humánpolitikai Önálló Osztály osztályvezetőjét;

Szabó Lászlóné asszonyt, a Budapesti 2. számú Körzeti Földhivatal ingatlan-nyilvántartási ügyintézőjét;

Takácsné Ondok Erzsébet asszonyt, a Szolnoki Körzeti Földhivatal ingatlan-nyilvántartási osztályvezetőjét;

Wágnerné Simkó Margit asszonyt, a Budapesti 1. számú Körzeti Földhivatal hivatalvezető-helyettesét.

A kitüntetetteknek szívből gratulálunk!

Szerkesztőség

HALÁLOZÁS

IN MEMORIAM DR. PÁLFALVI ISTVÁN (1949–2008)

2008. június 17-én, életének 59. évében, belefáradva a sokszor kitaposatlan, új utak, buktatókkal, nem várt akadályokkal teli göröngyeibe, elment a kollégánk, a vezetőnk, a barátunk, dr. Pálfalvi István, aki életének munkáival teli négy évtizedét, egy-két rövid kitérő kivételével, a közigazgatásnak, illetve a fővárosi földügyi szakigazgatásnak szentelte.

Állam és jogtudományi doktorátusát 1978-ban szerezte az ELTE-n, majd 1993 nyaráig az árvízvédelelnél kamatoztatta megszerzett tudását. Ezt követően, ha bárhol is szóba kerültek a fővárosi földhivatalok, nem lehetett nem megemlíteni az Ő nevét, máig ható tevékenységét.

Ebben az években olyan jelentős változások, fejlesztések történtek a hivatalban, mint az analóg tulajdoni lapok teljes, számítógéppel kezelhető adatbázisának a létrehozása, a digitális változás vezetés Budapesti Ingatlan-nyilvántartási Információs Rendszerének a munkába állítása. De nevéhez kapcsolható a – szinte az egész ország földügyi szakigazgatását a munkába bevonó – fővárosi ügyhátralék feldolgozásának az elindítása.

Sajnos 2004-ben *titkos erők* árnyékot vetettek munkájára, s bár hamar kiléphetett újra a fényre, de sokak számára mégis ez az árnyék az addigi több mint tíz év munkáját teljesen elhomályosította. Ennek ellenére Ő mégsem lett hűtlen a közigazgatáshoz, s mindaddig, míg a betegsége engedte, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (NFA) hasznosíthatta több évtizedes gyakorlatát, tapasztalatát.

Hallomásból tudom, hogy alig néhány hét után nemcsak a Központ, hanem a megyei területi irodák vezetői is rendszeresen kikérték véleményét a legkülönbözőbb ingatlanügyekben, hiszen „Pálfalvi doki” a földhivatali gyakorlatot is ismerte. A meglévő jó kapcsolatai, tanácsai nemegyszer eredményezték hosszabb ideje elhúzódó ügyek megoldását. Később, mikor betegsége miatt át kellett venni tőle a folyó ügyeket, munkatársai ekkor tapasztalták meg, hogy mennyi problémát oldott meg, szokásához híven derűsen, a kollégák egyéniségét figyelembe véve, tévedéseiknél őket nem megbántva, és sikereknél önmagát soha sem előtérbe állítva.

A hajdani árnyék a temetéséig vetült. Nem volt, aki hivatalosan búcsúztatta volna, nem voltak beszédek. A családján kívül, akik utolsó útján elkísértük, azok mind a kollégái, a barátai voltunk – elkeseredetten, némán.

Sándor József h.v.h
Budapesti 1. sz. Körzeti Földhivatal

BÚCSÚ DR. TIKÁSZ EMESÉTŐL

(elhangozott a temetésén, Berettyóújfaluban, 2008. szeptember 4-én)

Kedves gyászoló család, tisztelt gyászoló gyülekezet!

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Általános és Felsőgeodézia Tanszékének munkatársai nevében szeretnék végső búcsút venni kollégánktól, *Tikász Emesétől*.

„Elhull a virág, eliramlik az élet...”

Megint temetünk. Nem egészen egyetlen esztendő alatt a földmérőmérnök-képzés három jeles képviselőjétől kellett elbúcsúznunk; az utolsó két haláleset között egy hónapnál rövidebb idő telt el. A mostani búcsú azért különösen fájdalmas, mert olyan kollégát veszítettünk el, akinek mielőbbi visszatérésében – súlyos betegsége ellenére – mindnyájan reménykedtünk.

Tikász Emese 1970-ben szerzett mérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán a földmérőmérnöki szakon. Ezután kilenc évig a Földmérési Intézet tudományos munkatársa volt, miközben 1972 és 1974 között a műegyetem Geodéziai Intézetének laboratóriumába helyezték tudományos ösztöndíjasként. Ez alatt a két esztendő alatt kitartó-

an és elmélyülten foglalkozott a fizikai távmérők bányamérési alkalmazásával. Ez a terület lett a témája egyetemi doktori értekezésének, amelyet 1978-ban védett meg. Mint a laboratórium akkori vezetője csak elismeréssel tudok megemlékezni Emesének a tervezésben mutatott körültekintéséről, a vizsgálatok gondos megszervezéséről, az eredmények korrekt, tárgyilagos értékeléséről. És persze arról, hogy a recski ércbánya embert próbáló körülményei között is „férfiasan” helytállt. Hiszen bányamérő csoportunk több mint ezer méter mélységben dolgozott szűk térben, fűlsiketítő zajban, ötvenöt fokos hőségben és csaknem száz százalékos páratartalom mellett.

Miután kilenc évet töltött az állami földmérés kutató intézetében, kilenc év vállalati munka következett: 1979-től fejlesztő mérnök-ként a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat fejlesztési osztályán folytatta munkáját. A kilenc év leteltével, 1988-tól két évig újra a Földmérési Intézetben, kutatási osztályvezetőként dolgozott, majd két évig megint a vállalatnál, ezúttal annak műszaki fejlesztési és számítástechnikai osztályán, ahol fejlesztési részlegvezető volt.

Kutatásai ebből az időszakból elsősorban a regionális területi információs rendszerek modelljének létrehozására, az adatnyerés és az adatkezelés technológiai kérdéseire irányultak.

1991-ben mérnök-piacszervező oklevelet szerzett a Közgazdaságtudományi Egyetemen. Ugyanebben az évben adjunktusként a Budapesti Műszaki Egyetem Általános Geodézia tanszékére került. Az oktatás nem volt idegen számára, hiszen korábban tizenhárom évig, 1972 és 1985 között meghívott egyetemi óraadó volt. Az adjunktusként eltöltött tizenhét év alatt számos tantárgynak volt előadója vagy gyakorlatvezetője mind a graduális, mind a posztgraduális képzésben. Hazai és nemzetközi fórumokon cikkekben és előadásokban számolt be tudományos eredményeiről, elsősorban a mérés-technika, a mérnökgeodéziai alkalmazások, az adatfeldolgozás technológiája és a rendszertervezés témaköréből. Több hazai és nemzetközi szervezet bizottságának volt tagja.

A világhálónak köszönhetően mindazok, akik felkeresik a Tanszék honlapját, megismerkedhetnek *dr. Tikász Emese* egyetemi adjunktus szakmai pályafutásának fontosabb állomásaival, jelentősebb eredményeivel. A szakmai oldal megismerése mellett azonban legalább annyira fontos az, hogy emberként milyen volt *Tikász Emese*.

Berettyóújfaluban született, és igazi lokálpatriótaként imádta szülőfaluját-szülővárosát. Büszke volt Berettyóújfalusi eredményeire, és őszintén fájjalta, hogy a dolgok nem mindig alakultak elképzelései

szerint. Szerette a faluváros közönségét, és ez a szerelme nem maradt viszonzatlan: szépszámu hallgatóság kísérte figyelemmel a Városi Könyvtárban tartott előadásait a népművészetről.

Nem csak rajongott a népművészetért, de alaposan ismerte is azt. Több éves tanulással és kétkézi gyakorlati munkával szerzett oklevelet mind a népművész kézművességből, mind a népművészet oktatásából.

Büszke volt magyarságára, és büszke volt azokra, akik a megpróbáltatások ellenére is vállalták magyarságukat. Az ő kezdeményezésére rendezte meg a helyi Orbán Balázs Társaság öt évvel ezelőtt, 2003-ban, az írófejedelem születésének kilencvenötödik évfordulóján a Wass Albert vers- és prózamondó versenyt, amelyet igen nagy érdeklődés kísért, hiszen Berettyóújfalu apraját-nagyját megmozgatta hétvéstől hetvenévesig.

Néhány éve újabb teher nehezedett rá: édesapjának halála után a korábbiánál is nagyobb részt kellett vállalnia magatehetetlen édesanyjának gondozásában. Bátyjától és annak családjától nagy segítséget kapott ehhez, mégis számtalanszor kellett Budapest és Berettyóújfalu között ingázva a vonaton javítania a dolgozatokat, vagy előadási óravázlatait készítenie.

Szenvedélye volt az oktatás és minden, ami az oktatással kapcsolatos. Egyéni sérelemként élte meg az oktatás anyagi ellehetetlenülését és erkölcsi lezüllesztését. Mindent megtett, hogy a hallgatóság minél kevesebbet érezzen ebből. Lelkesedéssel és lelkesítéssel igyekezett pótolni a fájón hiányzó anyagiakat. Fáradhatatlan volt a módszertani újításokban, féltő gonddal és nagy hozzáértéssel csiszolgatta a gondjaira bízott tantárgyakat. Megbízható partnernek bizonyult minden olyan kezdeményezésben, amelynek célja az eredményesebb oktatás volt.

Tanítványai tisztelték és szerették; így, ebben a sorrendben. Százszor, ezerszer is rászolgált erre a tiszteletre és szeretetre. Emberi nagyságára jellemző, hogy már súlyos beteg, a kezelés gyötrelmei közepette is azt üzenete a kórházi ágyról: szóbeli vizsgáztatásra képtelen ugyan, de ha esszét íratunk a vizsgázókkal, természetesen kijavítja a dolgozatokat.

Konzulensként féltő gonddal bábáskodott egy tudományos diákköri dolgozat megszületése körül. A dolgozat szép sikert aratott, és mindnyájan vártuk a folytatást. Emese a betegágyából irányította az előkészületeket, a mérési terv és a szükséges mérő-

felszerelés összeállítását. Nem vett tudomást állapotának súlyosságáról: amikor néhány nappal a halála előtt telefonon beszélünk, már azt tervezte, hogyan tudja a várható kezeléseket úgy ütemezni, hogy november elsejétől újra taníthasson.

Emese! – nehéz elhinni, hogy nem vagy többé. De valójában nem is haltál meg egészen, hiszen a költő szavaival: nem hal meg az, ki milliókra költi dús élte kincsét. És ha milliókról beszélni talán költői túlzás is, de barátaid, kollégáid és tanítványaid ezrei őriznek Belőled valamit a szívükben, az emlékezetükben.

Ha két szóval kellene jellemezni fájdalmasan rövid életedet, a tőmondat így hangzana: Emese siet. Mindig siettel valahova, szélviharként tűntél fel és tűntél tova. Tízesevel tartottad a vasakat a tűzben, de egyikről sem feledkeztél meg egyetlen pillanatra sem. Minden perced be volt osztva, ki volt számítva. Emlékszem, amikor öt éve, ötvenhat év távollét után újra szülőfalumba vetted a sors, felajánlottad: ha reggel hétkor megfelel, szívesen körbevezetsz, és megmutatod, milyen sokat fejlődött Berettyóújfalu az elmúlt néhány évtizedben. De

– tetted hozzá – igyekeznünk kell, mert kilencor már más elfoglaltságod kezdődik. Kedves alkalmi idegenvezetőm, örökké emlékezetes marad számomra az akkori, idézőjelbe tett „séta” bölcső-helyem körül.

Állhatatos voltál a kérésben: ha terveid megvalósításához segítségre volt szükséged, addig nem nyugodtál, ameddig el nem érted a célot. Ugyanakkor egyszerű és megbízható segítőtárs is voltál. Akármit kérhettünk Tőled, figyelmesen végighallgattad a kérést, majd ennyit kérdeztél csak: mikorra kell? És bármi is volt a kért határidő, csak ennyit mondtál: rendben van, meglesz. És természetesen álltad is a szavad...

Mindnyájan bámultuk forgószél-egyéniségedet, és talán nem egyedül bennem ébredt fel a szívem szorongató gyanú: vajon nem azért siettel ennyire, mert valahol már érezted, sejtetted, hogy életpályád ilyen fájdalmasan rövidre méretett...?

Ezt a kérdést nem szabad feltenni, mert erre a kérdésre nincs válasz. Mindenesetre: ama nemes harcot megharcoltad, futásodat elvégezted, a hitet megtartottad. Föl-földobott kőként utoljára földre hullva, pihenj meg végre szeretett Édesapád közelségében.

Emese, kedves, nyugodj békében, most már nincs hová sietned.

Isten veled!

Dr. Krauter András

